

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی

۲۰ نومبر ۲۰۲۳

استاد اکبر قریشی

تجزیه کشور ما یعنی چه!؟

کشور ما در طول تاریخ به نام های مختلف یاد گردیده و اقوام مختلف در پهلوئی همدیگر تا امروز در این خطه زندگی دارند که مانند زنجیر باهم پیوسته اند. از نگاه قوانین بین المللی سرحدات هر کشور خواه به زور و جبر همسایگان و یا اجانب تعیین گردیده که موقعیت جغرافیائی در اسناد بین المللی تثبیت گردیده و هر کشور سرحدات خود را از مداخلات و عبور و مرور توسط علایم سرحدی یا مانند دموکرات!!! های اروپائی و امریکائی با اعمار دیوارها بلند یا سیم خار دار بر روی پناهندگان حفظ نموده و می نمایند.

ما به نظریات و عقاید هر انسان بادرک وطن دوست احترام می گذاریم البته کسانی که تبعیض نژادی، لسانی، سمتی، زبانی و عقده های سیاسی اجتماعی و منطقه ئی نداشته باشد و یک انسان فهمیده و بادانش و واقعاً به کشور خود خدمتگذار باشند.

کشور ما رژیم های مختلف را تجربه نموده پدران ما با همه بیسوادی اما با مردانگی، شجاعت و آزادیخواهی توانستند دست بیگانگان را از کشور کوتاه نمایند و کردند.

بعد از جانفشانی و خون هائی که به خاطر آزادی نثار کردند ثمره آن را فرزندان ناخلف این مرز و بوم به نام دانشمند و سیاستمدار اما وطن فروش، دین فروش، خاین و جاسوس کشورهای خارجی کشور غصب نمودند.

آنها کشور را ویران و پارچه پارچه نمودند و خاین ترین و پلید ترین افراد هر قوم، خود را به نام (حامی و رهبر قوم) معرفی نمودند و توسط همین جاسوسان و اجنتان کشور ما به این حال رسیده است مردم و توده های وطن پرست اجنبی را وارد خاک ما نکردند بلکه همین خابینین بوده اند که با دار های شان را آوردند و هر کدام صاحب قدرت در دولت های فاسد شدند.

خارجی ها هم برای مشروعیت بخشیدن به اشغال کشور هر کدام را به حیث وکیل رئیس و وزیر مقرر نموده و هفتاد حزب سیاسی به فرمایش هر کشور تجاوزگر ساختند.

تبعیض زبانی و لسانی بین دری فارسی، پشتو، ازبکی هزارگی را به میان آوردند. اگر از این خابین و جناح های صاحب قدرت مانند پشتون های فاشیست، تاجیک های فاشیست ازبک و هزاره زمانی که قدرت و دولت به دست شان بود (صبغت الله مجددی، برهان الدین زبانی، احمدشاه مسعود، حامدکرزی و اشرف غنی احمدزی) پرسیده شود که چرا در زمان اقتدارتان کلمه تجزیه را مطرح نکردید جوابی ندارند ولی مردم افغانستان می دانند که در آن زمان هرکدام شان در غم قدرت و چور دارائی های عامه بودند آن وقت مسأله تجزیه مطرح نبود ولی امروز گاو های پیر گنجره خواب می بینند. همین تجزیه طلبان و گاو های پیر که قدرت را در اختیار داشتند هر گروه این خابین با تروریست های طالب رابطه برقرار کرده و آنها را به کشور ما حاکم ساختند اکثریت شان که هدف شان انتقال سرمایه های باد آورده بود فراری شدند باند های تکنوکرات و وطن فروشان حرفه ای دو طرفه با طالبان روابط برقرار کردند هم به ابتکار خود و هم به امر بادران امریکائی و ناتوی خود.

امروز ملت و مردم افغانستان از زن، مرد، طفل و جوان در قید طالبان قراردارند این خیانت را این خابین در حق مردم نموده اند و امروز سر و صدای تجزیه کشور را از پروگرام (رزاق مامون نصرت پارسا) تیک تاک ها، فیسبوک ها و تلویزیون های سرکاری بلند نموده و نظر سنجی به راه انداخته اند. نظر سنجی کار خوبی است اما نظرسنجی امروز تان در دست بادران تان است نه این باند های وطنفروش.

مردم ما از سیاست باید آگاهی داشته باشد ما به حیث افراد این کشور به این باند ها مشوره می دهیم پیش از نظر سنجی باید کاری کنند که مردم برای نظر سنجی آماده شوند در حالی که هیچ کدام اینها در بین مردم جایگاه و پایگاه ندارند و توده های مردم نه تنها این ها را به حیث نماینده خود نمی پذیرند بلکه از آن شناخت نیز ندارند. اینها کسانی اند که گروه طالبان را بر گرده های مردم کشور حاکم ساخته اند اگر نیرو داشتند که نداشتند و آنها را امپریالیسم باد کرده بود در غیر آن می باید برای آزادی و سرنگونی طالبان اقدام کنند ولی اینها جریزه این کار را ندارند زیرا بادران شان برای آنها درس داده که تیر دسته خود را نمی بُرد.

اینها اگر واقعاً می خواهند به وطن خدمت نمایند بعد از آزادی کشور و از بین بردن طالبان و ایجاد یک نظام دموکراتیک می توانند تمام ملت را آگاهی دهند و برای تجزیه و فدرالیزم شان اقدام کنند. ولی اینها درس های شان را خوب آموخته اند همانطوری که در وقت داشتن قدرت مصروف چپاول بودند اکنون هم فدرالیزم و تجزیه کشور را نه برای خیر خواهی بلکه برای انداختن نفاق بین مردم به وجود آورده اند.

مردم افغانستان اکنون که تشخیص داده اند که بدون سرنگونی طالب نه به آزادی می رسند و نه به بهروزی، این ها را در همین مقطع خاص امریکائی ها و اروپائی ها برای حفظ امارت طالبان بسیج کرده اند تا در بین صفوف مردم به نام تجزیه و فدرالیزم انشفاق و نفرت را به جای اتحاد و همدلی تبلیغ کنند تا از سرنگونی امارت خون و خیانت طالبان به دست مردم جلوگیری کنند.

کسانی که معنای تجزیه و فدرالیزم را نمی دانند اکنون سیاستمدار شده اند و در فیسبوک تیک تاک و تلویزیون هائی که منابع تمویل شان معلوم نیست صحبت های احمقانه می کنند و می گویند کسانی که از تجزیه و فدرالیزم دفاع نمی کنند باعث تقویه تروریست ها و طالبان می شوند.

به اینها باید گفت: خجالت بکشید صحبت های احمقانه تان که هرات به ایران تعلق بگیرد و می گویند سیاست به دست افتاده لعنت به شما احمق ها که آگاهی ندارید.

اینها در لا به لای گفتار خود می گویند دولت های خارجی باید کشور ما را تجزیه نمایند. امید باند های خلق و پرچم به روسها و از اخوانی ها به پاکستان و ایران و از تکنوکراتان به ناتو و امریکا است. از این گداهای سیاسی و اخوانی تجزیه طلبان کدامش خواهد بود که از خود اراده ای منطقی سیاسی نظامی، اقتصادی اجتماعی علمی و مبارزه داشته باشد.

از خارجی ها خواهش می کنند که کشورشان را تجزیه کنند. گفتارهای بی معنای این قوادان جنبش و مبارزه برای آزادی خواهان و نسل های امروز و آینده را ضربه می زنند و ترقی و آزادی کشور را به عقب می اندازد. یک مرتبه مردم افغانستان تجزیه کابل را که توسط جنایتکاران و بیسوادان اخوانی که کابل را بین خود تجزیه کرده بودند به یاد دارند.

در روده کشی های شان در شهر کابل که شهر زیبایی کابل را به ویرانه تبدیل کردند

۱ - خیرخانه مربوط برهان الدین ربانی و مسعود تاجیک دولت فدرالیزم

۲ - شاه شهید چهارآسیا مربوط گلبدین پشتون دولت فدرالیزم

۳ - غرب کابل مربوط عبدالعلی مزاری هزاره دولت فدرالیزم

۴ - پغمان مربوط شمشیری و هابی سیاف دولت فدرالیزم

۵ - مکروریان ها مربوط دوستم و گلم جمع هایش دولت فدرالیزم

این نمونه ای از فدرالیزم در شهر کابل توسط باند های اخوانی بود که اگر پای تجزیه در سرتاسر افغانستان به میان بیاید با تجربه ای که از دولت فدرالیزم در کابل داریم، زنده جانی در کشور باقی نخواهد ماند.